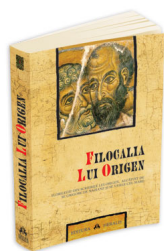

Filocalia lui Origen

Sfintii Grigorie de Nazianz si Vasile cel Mare sunt cei carora le datoram aceasta culegere de texte din vasta opera teologica a lui Origen. In decursul vremii - cartea aceasta a dobandit o valoare sporita deoarece a pastrat pentru noi - in original - o mare parte a muncii acestui prieten si...

Rating: Nu a fost evaluat inca

Pret:

Pret catalog: 36,00 lei

Pret cu reducere: 34,29 lei

Pretul de vanzare: 36,00 lei

[Pune o intrebare despre aceasta carte](#)

Descriere

Sfintii Grigorie de Nazianz si Vasile cel Mare sunt cei carora le datoram aceasta culegere de texte din vasta opera teologica a lui Origen. In decursul vremii, cartea aceasta a dobandit o valoare sporita deoarece a pastrat pentru noi, in original, o mare parte a muncii acestui "prieten si mentor al Sfintilor", care altfel ar fi fost pierduta cu desavarsire. Dincolo de importanta sa textuala, aceasta culegere merita o atentie deosebita, ea constituindu-se intr-o excelenta introducere la studiul gandirii lui Origen. Intr-un timp al intemeierilor doctrinare, asa cum a fost perioada primelor secole crestine, scrierile lui au oferit repere solide in multitudinea de teorii si polemici referitoare la adevarata credinta. Argumentatiile pe care le regasim in aceasta carte sunt in intregime bazate pe textul Sfintei Scripturi.

Interpretand de o maniera alegorica invataturile biblice, Origen isi propunea sa gaseasca deopotriiva temeiul divin si cel rational al credintei. Teologia sa s-a constituit din atitudinile critice fata de religiile pagane si din polemicele cu filozofii vremii, ca de pilda Celsus.

Multe dintre ideile sale cele mai importante ne sunt prezentate aici aranjate dupa anumite teme esentiale, iar calauze pentru intelegerea pozitiiilor sale teologice ne sunt doi dintre "barbatii cei mai luminati ai veacului lor".

CUPRINS

Introducere

CAPITOLUL I

Despre inspiratia Sfintei Scripturi: cum trebuie ea citita si inteleasa; de ce este neclara; care este pricina neclaritatii ei, si de ce in unele

cazuri este de nepatruns, sau lipsita de sens atunci cand este interpretata literal. Din tratatul "Despre principii" si din alte lucrari ale lui Origen.

CAPITOLUL II

Despre faptul ca Sfanta Scriptura este inchisa si pecetluita. Din Comentariul la primul Psalm.

CAPITOLUL III

De ce cartile inspirate sunt in numar de douazeci si doua137. Din acelasi Comentariu la primul Psalm.

CAPITOLUL IV

Despre greselile gramaticale si despre stilul simplu al Scripturii. Din cartea a patra a Comentariului la Evanghelia lui Ioan, trei sau patru pagini de la inceput.

CAPITOLUL V

Ce inseamna "vorba multa" si "multele carti"? Sfanta Scriptura in intregul ei este o singura carte. Din introducerea la Cartea V a Comentariului la Ioan.

CAPITOLUL VI

Sfanta Scriptura in intregul ei este un instrument al lui Dumnezeu, desavarsit si potrivit pentru menirea sa. Din cartea a doua a Comentariului la Evanghelia dupa Matei: "Fericitii facatorii de pace

CAPITOLUL VII

Despre caracterul special al persoanelor din Sfanta Scriptura. Din adnotarea la Cantarea Cantarilor, pe care Origen a scris o in tineretea sa.

CAPITOLUL VIII

Noi nu ar trebui sa incercam sa corectam propozitiile gresite din Scriptura, nici pe acelea ce par nelamurite daca sunt luate in sens literal, intrucat acestea reprezinta o sursa pretioasa de cugetari pentru cei care inteleg. Din Comentariul la Osea.

CAPITOLUL IX

De ce Sfanta Scriptura foloseste adesea acelasi termen cu intelesuri diferite, chiar in acelasi loc. Din Epistola catre Romani, IX, despre cuvintele: "Ce vom zice deci? Au doara Legea este pacat

CAPITOLUL X

Despre lucruri din Sfanta Scriptura ce par a fi o piatra de poticnire si o piatra de sminteala. Din a 39 a Omilie la Ieremia: "Domnul nu a putut indura din pricina rautatii faptele voastre."

CAPITOLUL XI

Sa cautam hrana data noua de toate Scripturile inspirate, si sa nu ne indepartam de la pasajele pe care ereticii, in mod gresit, le socotesc grele, nici sa le tratam cu usurinta; s ar cuveni mai degraba sa ne angajam in cercetarea lor fara confuzia care insoteste necredinta. Din cartea XX a Comentariului la Iezechiel: "Iar despre voi, oile Mele, asa zice Domnul Dumnezeu: "Iata voi face judecata intre oaie si oaie, intre berbec si tap. Oare nu va ajunge ca pasteti in pasune buna, iar ce ramane calcati cu picioarele voastre si ca beti apa curata, iar pe cea care ramane o tulburati cu picioarele voastre. Asa ca oile Mele sunt nevoite sa se hraneasca cu ceea ce este calcat de picioarele voastre si sa bea ceea ce este tulburat de picioarele voastre?"

CAPITOLUL XII

Despre faptul ca cel care citeste Sfanta Scriptura nu trebuie sa se descurajeze daca nu poate sa inteleaga ghicitorile incalcite si pildele pe care aceasta le cuprinde. Din a 20 a Omilie la Iosua, fiul lui Nun.

CAPITOLUL XIII

In ce imprejurari si pentru cine lectiile de filozofie pot fi profitabile, in deslusirea Sfintei Scripturi, cu dovezi din Scriptura. Scrisoarea catre Grigorie.

CAPITOLUL XIV

Cei ce doresc sa inteleaga corect Sfintele Scripturi trebuie neaparat sa fie familiari cu principiile logice adaptate folosirii lor; fara acestea, ei nu pot concepe intelesul exact al gandurilor exprimate, dupa cum s ar cuveni. Din cartea a treia a Comentariului la Geneza.

CAPITOLUL XV

O replica data filozofilor greci care disprețuiesc sărăcia de stil a Sfințelor Scripturi și spun că adevărurile ale creștinismului au fost exprimate mai bine de către greci. Mai mult, ei spun că trupul Domnului a fost plapand; cu argumentul diferitelor chipuri ale Cuvantului. Din tratatul Impotriva lui Celsus, care a scris împotriva creștinilor, Cartile VI și VII.

CAPITOLUL XVI

Cu privire la cei ce defăimează creștinismul pe temeiul ereziilor din Biserica. Cartea III, Impotriva lui Celsus.

CAPITOLUL XVII

Un răspuns la afirmațiile unor filozofi cum că nu există nici o deosebire între a lăuda pe Cel Care este Dumnezeu peste toți cu numele de Zeus, obișnuit printre greci, sau cu numele folosit de indieni, de exemplu, sau chiar cu cel folosit de egipteni. Cartile I și V, Impotriva lui Celsus.

CAPITOLUL XVIII

Un răspuns la adresa acelor filozofi greci care se laudă că știu totul și acuză credința simplă a creștinilor; și se plâng că aceștia preferă în viață nebunia în locul inteligenței; mai mult, că nici un om inteligent sau educat nu a devenit ucenic al lui Iisus; în schimb, spun ei, barcagii și vameșii din clasele de jos, adună nebuni și smintiți, sclavi, femei slabe și copii, pentru a-i face să se închine Evangheliei. Cartile I și III, Impotriva lui Celsus.

CAPITOLUL XIX

Și iarăși, la începutul aceleiași cărți, Origen spune: Credința noastră în Domnul nostru nu are nimic de a face cu credința superstitioasă și lipsită de rațiune a Neamurilor, fiind nu numai vrednică de lauda dar și desăvârșit acord cu ideile morale originare ale oamenilor. În răspuns la aceia care se întreabă: Cum de putem noi crede că Iisus este Dumnezeu, văzând că el a avut un trup muritor?

CAPITOLUL XX

Un răspuns dat celor care spun că lumea întreagă, inclusiv omul, a fost creată nu pentru om, ci pentru creaturile fără rațiune; căci acestea trăiesc cu mai puțină zbatere decât oamenii; mai mult, că ele sunt mai inteligente decât noi, și sunt în același timp dragi lui Dumnezeu și conștiente de Dumnezeu, cunoscând cele viitoare; vom vorbi de asemenea și împotriva teoriei transmigratiei sufletelor, și ne vom spune părerea în legătură cu prezicerile și sarlataniile legate de acestea. Din Cartea IV, Impotriva lui Celsus.

CAPITOLUL XXI

Despre "ceea ce stă în puterea noastră", cu o explicație și o interpretare a acelor pasaje din Scriptura care par a lăsa desființată; după cum urmează:

CAPITOLUL XXII

Care este împărțirea pe pământ a creaturilor raționale, respectiv a sufletelor omenesci, arătată învaluit în zidirea turnului, și în amestecarea limbilor? Capitol în care ne vom ocupa și de stăpanitorii, mulți la număr, puși asupra celor împărțiți, potrivit stării lor. Din Cartea V, Impotriva lui Celsus.

CAPITOLUL XXIII

Despre destin și despre cum, deși Dumnezeu știe dinainte purtarea fiecăruia, răspunderea omului rămâne aceeași. Mai apoi, despre faptul că stelele nu pot provoca faptele oamenilor, ci doar le indică; oamenii nu pot ajunge la cunoașterea deplină a acestor lucruri, dar semnele ne sunt date de către puterile dumnezeiești; care este cauza semnelor. Astrologia pare să aibă elemente de adevăr. Din Cartea III a comentariilor la Geneza. "Să fie semne ca să deosebească anotimpurile, zilele și anii"

CAPITOLUL XXIV

[Unde se arată că] materia nu este recreată, și nici nu este cauza raului. Din Praeparatio Evangelica (Cartea VII) a lui Eusebiu Palestinianul.

CAPITOLUL XXV

Despre faptul că "alegerea" ivită din prestința nu înlătură ceea ce stă în puterea noastră. Din Cartea I a Comentariului la Epistola către Romani, la cuvintele "randuit pentru vestirea Evangheliei lui Dumnezeu."

CAPITOLUL XXVI

Despre lucrurile "bune" și "rele"; acestea depind în parte de propriile noastre eforturi și, în parte, nu depind; și aceasta, după învățătura lui Hristos, nu după cum crede Aristotel. Din comentariul la Psalmul 4, la expresia "Multi zic: "Cine ne va arăta noua cele bune?"

CAPITOLUL XXVII

Intelesul impietririi inimii Faraonului

Note

Reviews

Nu exista comentarii pentru acest produs.